Дневникъ

(стенографски)

на

XIII-то обикновено Народно събрание.

Четвърта редовна сесия.

LXX засѣдание, срѣда, 31 януарий 1907 г.

(Открито отъ прѣдсѣдателя г. Д-ръ П. Гудевъ, въ 10 ч. и 5 м. прѣди пладне)

Прѣдсѣдательтъ: (Звъни) Ще се прочете списъкътъ на г. г. народнитѣ прѣдставители.

Моля секретаря г. Д-ръ Момчиловъ да го прочете.

Секретарь Д-ръ И. Момчиловъ: (Прочита списъка. Отсѫтсвуватъ г. г. народнитѣ прѣдставители: Й. Богдановъ, Д-ръ С. Възвъзовъ, Д. Ганчевъ, И. Гешовъ, С. Гиговъ, Д-ръ С. Даневъ, Г. Згуревъ, К. Илиевъ, К. Колевъ, Л. Лазаровъ, М. Милевъ, Х. Папазовъ, П. Папанчевъ, Г. Пасаровъ, И. Пецовъ, П. Пешевъ, П. Попкръстевъ, Е. Славовски, К. Табаковъ, Т. Теодоровъ, К. Тонджоровъ, Н. Цановъ, Д-ръ И. Шишмановъ и В. Шоповъ)

Прѣдсѣдательтъ: Отъ 188 души народни прѣдставители присѫтствуватъ 164. Има, слѣдователно, законното число, затова обявявамъ засѣданието за открито.

Прѣди да пристѫпимъ къмъ разглеждане на дневния редъ, има да съобщя на народното прѣдставителство, че избирателнитѣ околии Пловдивска селска, Айтоска и Ескиджумайска сѫ останали вакантни, по причина, че избранитѣ депутати на първитѣ двѣ сѫ назначени за чиновници, а този отъ третата, Ескиджумайската, С. Юсеинъ-бейовъ, е починалъ. Това ще бѫде съобщено на Министерството на вѫтрѣшнитѣ работи, за да направи потрѣбното, да се попълнятъ тия вакантни мѣста.

Ще пристѫпимъ къмъ разглеждане на дневния редъ.

На първо мѣсто — трето четене законопроекта за свръхсмѣтенъ кредитъ на Министерството на правосѫдието отъ 1.466 л. и 66 ст.

Моля секретаря г. Д-ръ Момчиловъ да го прочете.

Секретарь Д-ръ И. Момчиловъ: (Чете)

„Законъ

за свръхсмѣтенъ кредитъ на Министерството на правосѫдието отъ 1.466 л. и 66 ст.

Чл. 1. Разрѣшава се на Министерството на правосѫдието свръхсмѣтенъ кредитъ отъ 1.466 л. и 66 ст., за изплащане заплатата за 1 мѣсецъ и 14 дена на бившия прѣзъ 1886 г. Министъръ на правосѫдието, Гаврийлъ Л. Орошаковъ, съгласно чл. 29 отъ дѣйствующия тогава законъ за чиновницитѣ.

Чл. 2. Този кредитъ да се отнесе къмъ бюджета за 1907 г. и да се покрие отъ излишъцитѣ по бюджета за 1906 г.“

Прѣдсѣдательтъ: Който приема изцѣло прочетения законопроектъ да си вдигне рѫката. (Болшинство) Приема се.

Ще минемъ къмъ слѣдующата точка отъ дневния редъ — трето четене на законопроекта за отпущане даромъ, отъ държавната мина „Перникъ“, десеть тона каменни вѫглища, първо качество, на сиротопиталището „Св. Патрикий“ въ София.

Моля секретаря г. Д-ръ Момчиловъ да го прочете.

Секретарь Д-ръ И. Момчиловъ: (Чете)

„Законъ

за отпущане даромъ, отъ държавната мина „Перникъ“, десеть тона каменни вѫглища, първо качество, на сиротопиталището „Св. Патрикий“ въ София.

Членъ единственъ. Разрѣшава се на Министерството на търговията и земледѣлието да отпусне даромъ, отъ държавната мина „Перникъ“, десеть тона каменни вѫглища, първо качество, на сиротопиталището „Св. Патрикий“ въ София.“

Прѣдсѣдательтъ: Който приема изцѣло прочетения законопроектъ за отпущане даромъ, отъ държавната мина „Перникъ“, десеть тона каменни вѫглища, първо качество, на сиротопиталището „Св. Патрикий“ въ София, да си вдигне рѫката. (Болшинство) Приема се.

Ще минемъ къмъ слѣдующата точка отъ дневния редъ — трето четене на законопроекта за прибавление втора алинея къмъ чл. 10 отъ закона за риболовството.

Моля секретаря г. Д-ръ Момчиловъ да го прочете.

Секретарь Д-ръ И. Момчиловъ: (Чете)

„Законъ

за прибавление втора алинея къмъ чл. 10 отъ закона за риболовството.

Членъ единственъ. Къмъ чл. 10 отъ закона за риболовството се прибавя слѣдующата втора алинея: „За сафридитѣ, хамсиитѣ, атаранитѣ, смаридитѣ и каридитѣ, прѣзъ съотвѣтствения имъ риболовенъ сезонъ, само за Черно-море, могатъ да се употрѣбятъ мрѣжи и кошове и съ по-тѣсни отвори.“

Прѣдсѣдателтъ: Който приема изцѣло прочетения законопроектъ за прибавление втора алинея къмъ чл. 10 отъ закона за риболовството да си вдигне ржката. (Болшинство) Приема се.

Ще минемъ къмъ слѣдующата точка отъ дневния редъ — докладъ на прошетарната и другитѣ комисии разни прошения.

Моля докладчика г. Касабовъ да докладва.

Докладчикъ С. Касабовъ: (Огива на трибуната)

В. Нейчовъ: Азъ ржкоплѣща на единъ симпатиченъ докладчикъ; обичамъ да го слушамъ. (Смѣхъ)

Докладчикъ С. Касабовъ: Благодаря за комплимента.

Молба отъ Суси Несторовъ, житель отъ гр. Харманлий, съ която моли да му се опрости сумата 1.408 л. и 68 ст., която е осѫденъ да плати на държавата, като порѫчитель на Янка Н. Верседжиевъ, наемателъ на риболовното право на р. Марица въ Харманлийската околия.

Прошетарната комисия рѣши: да се опрости на просителя само сумата 673 л. и 68 ст., произходящи отъ лихви, сѫдебни разноски, протести и адвокатско право, които дължи на държавата по изпълнителното дѣло подъ № 271/1902 г., а другата сума да изплати. И азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Прошение отъ Стояна Димитровъ, изъ гр. Кюстендилъ, съ което моли да му се опростятъ 25 л. закъснѣли данъци.

Прошетарната комисия, като има прѣдъ видъ бѣдностьта на просителя и мнѣнието на г. Министра на финанситѣ, рѣши: да се опрости на просителя сумата 25 л. закъснѣли данъци. И азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на прошетарната комисия да си вдигне ржката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Молба отъ Христа Димитровъ, отъ с. Тодоряцитѣ, Дрѣновска околия, зарегистрирана подъ входящъ № 438/1907 г., съ която моли да му се опростятъ 600 л., произходящи отъ порѫчителство.

Той е порѫчителствувалъ за сина си Колю Христовъ за неотклонение отъ наборната комисия, когато е излѣзълъ въ странство, но понеже не е могълъ да го прѣдстави въ наборната комисия, билъ осѫденъ да заплати сумата. Обаче прѣдставя свѣдѣния, че той не е могълъ да прѣдстави сина си, понеже той починалъ въ странство, вслѣдствие на което и съгласно мнѣнието на г. Финансовия министъръ, изложено въ доклада му № 1.031 отъ 30 януарий 1907 г., прошетарната комисия рѣши: да се опростятъ 600 л. на Христа Димитровъ, произходящи отъ порѫчителство на сина му Колю Христовъ за неотклонение отъ военна тегоба. И азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Молба отъ Атанаса Ц. Хитровъ, отъ гр. Ловечъ, съ която моли да му се отпусне пенсия.

Комисията, като взе прѣдъ видъ, че просителтъ е билъ членъ въ тайния революционенъ комитетъ, образуванъ отъ Васила Левски въ Ловечъ и счетоводитель на комитета, и взелъ живо участие въ освободителното дѣло на България, осѫжданъ и затварянъ, което се удостовѣрява отъ приложенитѣ къмъ молбата документи, рѣши: да му се отпусне пенсия въ размѣръ на 50 л. мѣсечно. И азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Молба отъ Руси Кѫневъ, отъ гр. Свищовъ, съ която моли да му се отпусне пенсия за заслуги.

Отъ документитѣ, приложени къмъ заявлението му, се вижда, че той е взелъ живо участие по образуването и поддържането на възстанието и по всичкитѣ движения по освободително дѣло на България, вслѣдствие на което комисията рѣши: да му се отпусне една пенсия въ размѣръ на 30 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията, моля, да си вдигне ржката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Заявление отъ Кина Тачева Бояджиева отъ гр. Свищовъ, съ което моли

да й се отпусне пенсия, понеже мѫжътъ й е взелъ участие въ освободителното дѣло.

Отъ документитѣ, приложени къмъ заявлението, се вижда, че той дѣйствително е вземалъ живо участие като революционеръ по освободителното дѣло на България билъ е пенсиониранъ отъ Народното събрание прѣзъ 1893 г. съ 240 л. годишно, но по неизвѣстни причини му е била прѣкратена пенсията, вслѣдствие на което комисията рѣши: да се отпусне на просителката Кина Тачева Бояджиева една пенсия въ размѣръ на 20 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията, моля, да си вдигне рѫката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Молба отъ Геца Панова Бояджи Драганова, отъ гр. Ловечъ, съ което моли да й се отпусне пенсия.

Отъ приложенитѣ документи къмъ прошението се вижда, че покойниятъ й мѫжъ е билъ членъ въ тайния революционенъ комитетъ, съставенъ отъ Васила Левски, взелъ живо участие въ освободителното дѣло на България, а и самата просителка лично е дѣйствувала като революционерка, вслѣдствие на което комисията рѣши: да й се отпусне една пенсия въ размѣръ на 20 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията, моля, да си вдигне рѫката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Прошение отъ братята Михаилъ Тасковъ и Димитъръ Тасковъ, жители на гр. Пловдивъ, съ което молятъ да имъ се отпусне пенсия.

Отъ приложенитѣ къмъ прошението документи се вижда, че тѣ сѫ взели живо участие съ оржжие въ рѫка въ Априлското възстание и въобще въ всичкитѣ движения по освободителното дѣло на България, вслѣдствие на което комисията рѣши: да се отпусне и на двамата по 25 л. мѣсечно пенсия, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията, моля, да си вдигне рѫката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Заявление отъ Константина Дамяновъ отъ с. Българска-Блаца, Костурско, живущъ въ гр. Русе, съ което моли да му се отпусне пенсия.

Отъ приложенитѣ къмъ заявлението документи се вижда, че той е взелъ живо участие въ учебното дѣло, по отваряне на училища въ Македония, както и въ България, въ турско врѣме, като е ратувалъ за възраждането на българщината цѣли 35 години и е изждивилъ всичкитѣ си срѣдства. Това нѣщо се потвърдява отъ Министерството на просвѣщението, съ надписъ № 24.783 отъ 1 декемврий 1906 г., вслѣдствие на което комисията рѣши: да се отпусне на просителя една пенсия въ размѣръ на 50 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията, моля, да си вдигне рѫката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Заявление отъ Марина Христовъ, отъ с. Самоводене, Търновска околия, съ което моли да му се отпусне пенсия.

Отъ документитѣ, приложени къмъ заявлението, се вижда, че той е билъ куриеръ на участницитѣ въ революционния комитетъ за освободителното дѣло на България; укривалъ е въ дома си революционеритѣ: Стефанъ Стамболовъ, Кара Колю отъ с. Мусина, Павелъ Бобековъ отъ гр. Панагюрище и много други, за което притежава документи, вслѣдствие на което прошетарната комисия рѣши да му се отпусне една пенсия въ размѣръ на 30 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на прошетарната комисия, моля, да си вдигне рѫката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Прошение отъ Стефана Иванчева Колева, отъ гр. Ловечъ, съ което моли да й се отпусне пенсия.

Отъ приложенитѣ къмъ прошението документи се вижда, че мѫжътъ й е билъ членъ на тайния революционенъ комитетъ, образуванъ отъ Васила Левски; взелъ е живо участие въ освободителното дѣло на България и изразходвалъ всичкитѣ си срѣдства за това, вслѣдствие на което комисията рѣши: да й се отпусне една пенсия въ размѣръ на 30 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на прошетарната комисия, моля, да си вдигне рѫката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Молба отъ Христаки Генчевъ, отъ гр. Стара-Загора, съ която моли да му се отпусне пенсия за заслуги.

Отъ приложенитѣ къмъ молбата документи се вижда, че той е билъ членъ на тайния революционенъ комитетъ въ Стара-Загора, взелъ е живо участие въ Старозагорското възстание, хванатъ и затворянъ, вслѣдствие на което комисията рѣши:

да му се отпусне една пенсия въ размѣръ на 30 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията, моля, да си вдигне ржката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Заявление на Мина Станчева Петрова, отъ с. Джамбазето, Старозагорска околия, за пенсия.

Отъ приложенитѣ документи къмъ заявлението се вижда, че мжжътъ ѝ Станчо Петровъ е билъ прѣдсѣдатель на тайния революционенъ комитетъ въ селото; взелъ участие въ възстанието, лежалъ въ затвора и билъ на заточение въ Диаръ-Бекиръ, вслѣдствие на което комисията рѣши да се отпусне на просителката една пенсия въ размѣръ на 30 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията, моля, да си вдигне ржката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Молба на Георги Стоевъ, отъ гр. Стара-Загора, съ която моли да му се отпусне пенсия.

Отъ документитѣ му се вижда, че той е билъ членъ на тайния революционенъ комитетъ; взелъ живо участие въ Старозагорското възстание, заловенъ и държанъ въ затвора, вслѣдствие на което комисията рѣши да се отпусне на просителя една пенсия въ размѣръ на 60 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събранае да одобри рѣшението на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията, моля, да си вдигне ржката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Молба отъ Ивана Кабакчиева, учителка отъ гр. Велико-Търново, съ която моли да ѝ се отпусне пенсия.

Отъ документитѣ ѝ се вижда, че тя е взела участие въ всичкитѣ събрания на революционеритѣ отъ Търновския комитетъ по освободителното дѣло на България; приготвила знамето на възстанницитѣ при Дрѣновския мънастирь и пр., вслѣдствие на което комисията рѣши да ѝ се отпусне една пенсия въ размѣръ на 30 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията, моля, да си вдигне ржката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Прошение отъ Георги Кара-Ивановъ, отъ гр. Ямболъ, съ което моли да му се отпусне пенсия.

Отъ приложенитѣ къмъ прошението документи се вижда, че той е взелъ участие като революционеръ въ освободителното дѣло на България и е билъ затварянъ, като такъвъ, вслѣдствие на което комисията рѣши да му се отпусне пенсия 30 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията, моля, да си вдигне ржката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Прошение отъ Георги П. Бакаловъ, житель на гр. Ямболъ, за пенсия, който има смѣщитѣ заслуги, както и Георги Кара-Ивановъ, вслѣдствие на което комисията рѣши да се отпусне на просителя една пенсия въ размѣръ на 30 л мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Прошение отъ Симеона Н. Перчемлиевъ, житель на гр. Свищовъ, съ което моли да му се отпусне пенсия.

Отъ приложенитѣ къмъ прошението документи се вижда, че е взелъ участие по организирането и прѣминаването на Дунава на четитѣ на Филипа Тотю, Хаджи Димитра, Стефанъ Караджата и Христа Ботьовъ и изгубилъ съ това всичкото си състояние и положение — около 30.000 л. — осжданъ и затварянъ, вслѣдствие на което комисията рѣши: да му се отпусне една пенсия въ размѣръ на 40 л. мѣсечно и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията, моля, да си вдигне ржката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Прошение отъ Димитра Атанасовъ Панагюрецъ, житель на гр. София, съ което моли да му се отпусне пенсия.

Отъ приложенитѣ къмъ прошението документи се вижда, че той е доставялъ оржжие и други срѣдства за възстанието въ Панагюрския районъ, билъ е осжданъ за това и изпратенъ на заточение въ Азия—Кастамболъ, отдѣто е освободенъ слѣдъ Санстефанския договоръ, вслѣдствие на което комисията рѣши да му се отпусне една пенсия въ размѣръ на 30 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Прошение отъ Гена Цачева, отъ гр. Клисура, живуща въ гр. Пловдивъ, съ което иска пенсия.

Отъ приложенитѣ къмъ прошението документи се вижда, че мѫжътъ ѝ е взелъ участие съ оржжие въ рѫка въ врѣме на Срѣдногорското възстание, давалъ е срѣдства за поддържане на възстанието, билъ е осѫжданъ и затварянъ като възстаникъ, и понеже просителката е крайно бѣдна, комисията рѣши да ѝ се отпусне една пенсия въ размѣръ на 30 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията да си вдигне рѫката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Прошение на Таня Р. Гарваловъ, отъ гр. Чирпанъ, за пенсия.

Отъ приложенитѣ къмъ прошението му документи се вижда, че той е билъ членъ на тайния революционенъ комитетъ, кѫщата му е била сборниятъ пунктъ и прибѣжище на апостолитѣ-революционери: Левски, Узуновъ и Колю Ганчевъ отъ Стара-Загора и складъ на оржжието на възстаницитѣ; билъ е осѫжданъ за това, лежалъ е въ затворъ и амнистиранъ, вслѣдствие на което комисията рѣши: да му се отпусне една пенсия въ размѣръ на 40 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията да си вдигне рѫката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Прошение на Петра Н. Дели-Минковъ, отъ гр. Сливенъ, съ което моли да му се отпусне пенсия.

Просительтъ е взималъ живо участие въ възстанието прѣзъ 1876 г. въ гр. Сливенъ, поддържалъ е съ храна и други нужди възстаницитѣ на кѫшлата си, билъ е арестуванъ и изтезаванъ въ затворитѣ, вслѣдствие на което комисията рѣши да му се отпусне пенсия 40 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ Народното събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията да си вдигне рѫката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Молба отъ Вичка Волова, отъ гр. Шуменъ, сестра на апостолъ-революционера Воловъ, съ която иска пенсия.

Отъ приложенитѣ къмъ заявлението документи се вижда, че и тя лично е взела участие по освободителното дѣло на България, било въ комитетитѣ на революционеритѣ, било по другъ начинъ, и е била прѣслѣдвана отъ властитѣ, вслѣдствие на което комисията рѣши да ѝ се отпусне една пенсия въ размѣръ на 20 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ Народното събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията да си вдигне рѫката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Прошение отъ Васила С. Войводовъ, отъ гр. Сливенъ, съ което моли за пенсия.

Отъ приложенитѣ къмъ заявлението документи се вижда, че той е взелъ живо участие въ Срѣдногорското възстание и по организиране възстание въ Старозагорско и Сливенско, билъ е осѫжданъ и затварянъ, вслѣдствие на което комисията рѣши да му се отпусне една пенсия въ размѣръ на 40 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ Народното събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията да си вдигне рѫката. (Болшинство) Оодобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Прошение отъ Коста Карапетковъ, живущъ въ гр. Русе, съ което моли да му се отпусне пенсия.

Отъ приложенитѣ къмъ заявлението документи се вижда, че той е билъ членъ въ тайния революционенъ комитетъ „Русе-Червеноводски“, помагалъ е морално и материално за образуване на чети и пр., вслѣдствие на което комисията рѣши да му се отпусне една пенсия въ размѣръ на 60 л. мѣсечно и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията да си вдигне рѫката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Прошение отъ Ивана В. Ханджиевъ, отъ гр. Сливенъ, за пенсия.

Отъ приложенитѣ къмъ прошението документи се вижда, че той е билъ членъ на революционния комитетъ въ гр. Сливенъ, съставенъ отъ Васила Левски, взелъ е живо участие въ дѣлото за освобождението на България, което се вижда отъ приложенитѣ 4 свидѣтелства, вслѣдствие на което комисията рѣши да му се отпусне една пенсия въ размѣръ на 40 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията, моля, да си вдигне рѫката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Молба отъ Мария Г. Кръстникова, отъ гр. София, бивша жителка на гр. Габрово, съ която моли за пенсия.

Отъ приложенитѣ къмъ заявлението документи се вижда, че мѫжътъ ѝ Георги К. Кръстниковъ, който е умрѣлъ, е взималъ живо участие при организирането на възстанието въ Габровско прѣзъ 1876 г., кѫщата му е служила за убѣжище и сборенъ пунктъ на всички революционери-апостоли, вслѣдствие на което комисията рѣши да ѝ се отпусне 30 л. мѣсечна пенсия, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията да си вдигне рѫката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ С. Касабовъ: Прошение отъ София Георги Ангеловичъ Бабаджанова, отъ гр. Русе, съ което моли да ѝ се отпусне пенсия.

Отъ приложенитѣ къмъ прошението документи се вижда, че баща ѝ е взималъ участие въ организирането и пращането въ България четитѣ на Хаджи Димитра и Стефана Караджата и пр., вслѣдствие на което комисията рѣши да ѝ се отпусне една пенсия въ размѣръ на 25 л. мѣсечно, и азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемото Народно събрание да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява това рѣшение на комисията, моля, да си вдигне рѫката. (Болшинство) Одобрява се.

Моля докладчика г. Йоновъ да докладва.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Молба отъ Пепка Георги А. Кѫрджиева, съ която моли да ѝ се отпусне пенсия.

Г-да народни прѣдставители! Извѣстно ви е, че прѣди единъ мѣсецъ покойниятъ Кѫрджиевъ се е поминалъ и съпругата му е подала заявление до Народното събрание, като изброява заслугитѣ на покойния. Комисията намѣри, че трѣбва да бѫде удовлетворена и да ѝ се даде 75 л. мѣсечна пенсия. Да ви описвамъ заслугитѣ на покойния Кѫрджиевъ, нѣма защо, понеже на всички васъ сѫ познати. Това е рѣшението на комисията и азъ ви моля да го приемете.

Прѣдсѣдателтъ: Който приема рѣшението на комисията да си вдигне рѫката. (Болшинство) Приема се.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Заявление отъ Стефана Г. Граблашева, отъ гр. Силистра, а сега живущa въ гр. София. Граблашева е подала заявление още миналата година въ Народното събрание, но по недостатъчни документи не е могло да бѫде докладвано. Тя описва, че както нейнитѣ родители, така и самата тя е взимала участие въ освободителното дѣло и е прѣдставила нужнитѣ документи, подписани отъ г. г. Обрѣтенова, Иваница Данчовъ, Генералъ-майора Ботьовъ, Спасъ Соколовъ и др.

Комисията намѣри, че дѣйствително заслужва да ѝ бѫде отпусната 30 л. мѣсечна пенсия, и азъ ви моля да приемете това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява рѣшението на комисията да си вдигне рѫката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Молба отъ Екатерина С. Кимрянова, отъ гр. София. Покойниятъ Кимряновъ, комуто сѫ трѣбвали само 4 мѣсеца, за да добие право на пенсия, е адвокатствувалъ тукъ, но независимо отъ това е взелъ участие въ освободителната война, за което прѣдставя свидѣтелство, подписано отъ Куртева, Кокенова и другъ нѣкой — не мога да прочета подписа.

Като имѫ прѣдъ видъ, че остава съпруга почти слѣпа, прошетарната комисия намѣри за нужно да ѝ се отпусне 30 л. пенсия, и азъ моля Събранието да приеме това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който приема рѣшението на комисията, моля, да си вдигне рѫката. (Болшинство) Приема се.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Молба отъ Христа Маринovъ Аврамовъ, отъ гр. Тетевенъ, сега житель Софийски. Христо Аврамовъ прилага удостовѣрение, подписано отъ другаритѣ му въ Ботевата чета: С. Заимовъ, Н. Обрѣтеновъ, Иваница Данчовъ и др., и моли да му се отпусне пенсия. Въ молбата си излага, че досега не е искалъ пенсия, защото не е ималъ нужда, но сега е изпадналъ въ бѣдно положение, съ 3—4 малки дѣчица, което се вижда отъ приложеното къмъ заявлението му свидѣтелство отъ Софийското общинско управление.

Комисията рѣши да му се отпусне 30 л. мѣсечна пенсия и азъ моля Събранието да приеме това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който приема това рѣшение на комисията, моля, да си вдигне рѫката. (Болшинство) Приема се.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Молба отъ Елена Хр. Карагьозова, отъ гр. София. На покойния Карагьозовъ, извѣстно ви е, че бѣше опрѣдѣлена още прѣзъ 1898 г. мѣсечна пенсия отъ 200 л., послѣ бѣше намалена, пакъ се възстанови, но като се помина, на наслѣдницитѣ му не остана нищо. Останала е жена му съ двѣ малки момичета и нѣма срѣдства, съ които да ги прѣпитава.

Комисията намѣри за нужно да ѝ опрѣдѣли 100 л. пенсия, докато стигнатъ дѣцата на възрасть и послѣ, разбира се, ще остане съразмѣрно намалена на майката.

Прѣдсѣдателтъ: Който приема рѣшението на комисията да си вдигне рѫката. (Болшинство) Приема се.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Молба отъ Димитра Брѣчковъ, настойникъ на малолѣтнитѣ наслѣдници на покойния Христо Брѣчковъ. Прилага нужнитѣ документи, отъ които се виждатъ заслугитѣ на покойния Брѣчковъ — по всѣка вѣроятность братъ на този Брѣчковъ, който е опекунъ на дѣцата. Моли да се отпусне пенсия на дѣцата, които сж останали малолѣтни: Янко — 19 години, Екатерина — 13 години, Георги — 14 години и Владимиръ — 11 години.

Комисията като разгледа прѣдставенитѣ документи, подписани отъ много негови другари, намѣри за нужно да отпусне на дѣцата на покойния Брѣчковъ 50 л. мѣсечна пенсия, и моля Събранието да приеме това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който приема рѣшението на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Приема се.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Заявление отъ комитета „Василъ Левски“ въ Карлово; моли Народното събрание да му отпусне една сума отъ 3.500 до 4.000 л. за доизкарване наметника на Василъ Левски.

Комисията намѣри, че 3.000 л. ще бѫдатъ достатъчни и рѣши да се отпусне на комитета „Василъ Левски“ 3.000 л., за доизкарване паметника, и азъ моля Народното събрание да приеме това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който приема това рѣшение на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Приема се.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Прошение отъ Николай Уреки, бившъ най-старъ поборникъ и опълченецъ. Прѣдставя своитѣ документи, отъ които се вижда, че е взелъ участие въ руско-турската война; дадено му е удостовѣрение отъ Русенския губернаторъ — Тодоровъ и всички негови колеги; участвувалъ е въ сръбско-българската война — има удостовѣрение подписано отъ негови другари; досега не е искалъ пенсия, защото не еималъ нужда.

Комисията намѣри за нужно да му опрѣдѣли една пенсия отъ 25 л. мѣсечно, и азъ моля Събранието да приеме това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който одобрява рѣшението на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Одобрява се.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Молба отъ Андра Атанасовъ Златаровъ, отъ гр. Враца. Андро Атанасовъ отъ гр. Враца прѣдставя свидѣтелство, подписано отъ жителитѣ на гр. Враца: Осиковски, Печеняковъ и др.; независимо отъ това въ заявлението изброява, че Заимовъ, Обрѣтеновъ и други, които сж били революционери, сж живѣли въ неговата кѫща, която е била срутена; сега е останалъ въ бѣдно положение и моли Народното събрание да му отпусне пенсия.

Комисията рѣши да му се отпусне една пенсия отъ 30 л. мѣсечно, и азъ моля Събранието да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателтъ: Който приема това рѣшение на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Приема се.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Молба отъ свещеникъ Недѣлю Ивановъ, отъ с. Поибрене, Папагюрска околия. Дава заявление и моли да му бѫде възстановена пенсията, която нѣколко пѫти му е била опрѣдѣляна и отнемана. Не намира за нужно да даде други доказателства за своитѣ заслуги, като казва, че въ запискитѣ на Заимова, които сж извѣстни на цѣлото общество, сж изброени и неговитѣ заслуги.

Комисията намѣри за нужно да му опрѣдѣли една пенсия отъ 100 л. мѣсечно, и азъ моля Народното събрание да приеме това рѣшение на комисията.

(Прѣдсѣдателското мѣсто се заема отъ подпрѣдсѣдателя г. Д. Петковъ)

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема рѣшението на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Прието.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Прошение отъ Стояна Пенчева х. Лукова, изъ гр. Панагюрище, съ което моли да й бѫде опрѣдѣлена пенсия. Въ заявлението изброява заслугитѣ си, които сж многобройни.

Комисията намира, че тая стара жена, при всичко че заслугитѣ й сж многобройни, ще може да прѣживѣе, като й се опрѣдѣли 30 л. пенсия. Азъ моля Събранието да приеме това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема рѣшението на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Прието.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Прошение отъ Микуца Мариновъ, отъ гр. Орѣхово — 72-годишенъ; изброява заслугитѣ си — прѣнасялъ е съ лодка прѣзъ Дунава отъ България въ Ромжния и обратно дѣйци по освободителното ни дѣло. Досега не е искалъ пенсия, понеже не е ималъ нужда, но сега, понеже застарѣлъ и ослѣпѣлъ и нѣма съ какво да се прѣхранва, моли Народното събрание да му отпусне пенсия.

Комисията намѣри за достатъчно да му се опрѣдѣли 30 л. мѣсечна пенсия, и азъ моля да се приеме това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема рѣшението на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Прието.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Прошение отъ Анастасия Захарий Стоянова, отъ гр. Русе; моли да й бѫде увеличена пенсията.

Комисията като има прѣдъ видъ заслугитѣ на покойния Захарий Стояновъ, намѣри че 200 л. ще бѫдатъ достатъчни и ме натовари да докладвамъ това заявление и да моля Събранието да се съгласи, щото да й се отпусне една пенсия отъ 200 л. мѣсечно. Азъ моля Народното събрание да приеме това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема това рѣшение на комисията да си вдигне рѫката. (Болшинство) Прието.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Прошение отъ Димитра Томовъ, отъ гр. Варна, моли за увеличение на пенсията му, прѣдъ видъ на заслугитѣ му. Той получава 40 л. пенсия.

Понеже се намира въ недобро положение и прѣдъ видъ на заслугитѣ му, комисията намѣри за нужно да му увеличи пенсията съ 20 л., така че да получава въ бѫдѫще 60 л. мѣсечна пенсия. Това е рѣшението на комисията и азъ моля Народното събрание да го приеме.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема рѣшението на комисията да си вдигне рѫката. (Болшинство) Прието.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Прошение отъ Христа Симидовъ, родомъ отъ гр. Търново, а сега живущъ въ гр. Орѣхово, съ което моли да му се отпусне пенсия като на поборникъ.

Г-да народни прѣдставители! Отъ приложенитѣ при заявлението му документи се вижда, че той е взелъ живо участие по освободителното дѣло: организиралъ е революционни комитети, съпровождалъ е нѣкои отъ апостолитѣ, прѣпращалъ е писма въ Ромѫния и пр. и като човѣкъ, който еималъ добро материално положение, не се е обърналъ да иска никаква помощь отъ никого. Сега на старини, вслѣдствие на това, че е изпадналъ и нѣма съ какво да живѣе, моли Народното събрание да му опрѣдѣли една пенсия.

Комисията намѣри, че добрѣ ще бѫде, ако му отпусне 50 л. мѣсечна пенсия. Това е рѣшението на комисията и азъ ви моля да го приемете.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема рѣшението на комисията да си вдигне рѫката. (Болшинство) Прието.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Прошение отъ Ангела Ивановъ Кулинъ, родомъ отъ с. Метковецъ, Ломска околия, живущъ въ гр. Берковица, съ което моли да му се отпусне пенсия като на поборникъ. Просителтъ е прѣдставилъ повече отъ 12—13 документа, отъ които се вижда, че е взималъ участие и въ руско-турската война, и въ сръбско-българската война, билъ е кметъ, прѣдсѣдатель на постоянна комисия, учитель и не е искалъ досега пенсия. Сега на старини вижда, че е неспособенъ да заема нѣкаква, била тя държавна, или обществена работа, и моли Народното събрание да му опрѣдѣли пенсия.

Комисията намѣри за добрѣ, прѣдъ видъ заслугитѣ му, да му се опрѣдѣлятъ 60 л. мѣсечна пенсия. Това е рѣшението на комисията и азъ ви моля да го приемете.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема рѣшението на комисията да си вдигне рѫката (Болшинство) Прието.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Заявление отъ х. Петра х. Илиевъ отъ гр. Берковица, съ което моли да му се отпусне пенсия. Той еималъ синъ, Загорски, офицеръ, който е билъ убитъ въ сръбско-българската война. На врѣмето той, прѣдъ видъ на доброто си материално положение, а освѣнъ това еималъ и единъ по-голѣмъ синъ, разчиталъ е че може да прѣживѣе — аслъ така му е и отговорило Военното министерство: понеже има другъ синъ, който ще може да го гледа. не може да му се опрѣдѣли пенсия. Но синъ му е слѣдвалъ въ странство и когато свършилъ, та тъкмо щѣлъ да му помага, той се поминалъ. Обърналъ се къмъ Врачанския окрѫженъ сѫдъ съ молба да му опрѣдѣли пенсия. Сѫдътъ намира, че дѣйствително има право за пенсия и опрѣдѣля 1.350 л. годишна пенсия, нему и на съпругата му; но държавниятъ адвокатъ, възползуванъ отъ това, че е просрочилъ, обжалва това рѣшение прѣдъ апелацията и Касационниятъ сѫдъ потвърждава рѣшението. Така щото, той се обръща къмъ Народното събрание и казва въ заявлението си: „виждате какви сѫ заслугитѣ ми: синъ ми е загиналъ въ сръбско-българската война, независимо отъ това и азъ съмъ работилъ за освободителното дѣло, което се вижда и отъ приложенитѣ къмъ заявлението ми документи, затова моля да ми се опрѣдѣли една пенсия.“

Комисията намира, че ще бѫде справедливо, когато първата инстанция му е признала правото на пенсия и му е опрѣдѣлила 1.350 л. годишна пенсия, да му опрѣдѣлимъ сумата 600 л. годишно, т. е. 50 л. мѣсечна пенсия. Това е рѣшението на комисията и азъ ви моля да го приемете.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема рѣшението на комисията да си вдигне рѫката. (Болшинство) Прието.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Заявление отъ наслѣдницитѣ на покойния поборникъ и опълченецъ Тома С. Хитровъ отъ гр. София. Извѣстно ви е, че на Хитрова ние тукъ опрѣдѣлихме пенсия, но той се е поминалъ и е оставилъ една жена съ 6 малолѣтни момичета, а именно: Иванка на 19 години, Бойка — 14 години, Цвѣтанка — 12 години, Марийка — 10 години, Еленка — 8 години, Данка — 5 години, отъ които нито едно не е способно за никаква работа, затова молятъ Народното събрание, прѣдъ видъ на това, че слѣдъ смъртьта

на покойния отъ никадѣ никакъвъ доходъ не могатъ да иматъ, да имъ се увеличи пенсията.

Комисията, като взе прѣдъ видъ заслугитѣ на покойния, че той е получавалъ по рано 200 л. мѣсечна пенсия и че на тия 6 дѣца, заедно съ майка имъ, за да могатъ да прѣживѣятъ и да се възпитаватъ, имъ е недостатъчна сумата 112 л., рѣши: да имъ се отпусне 150 л. мѣсечна пенсия. Това е рѣшението на комисията и азъ ви моля да го приемете.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема рѣшението на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Прието.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Заявление отъ Георги Данчовъ, пловдивски житель.

Г-да народни прѣдставители! Той подава заявление и казва въ него: „Прѣдъ видъ заслугитѣ, които съмъ направилъ, не съмъ възнагражденъ както трѣбва; при това нѣмамъ никакво материално положение, съ което да мога да помирувамъ. Занимавамъ се съ живописство, обаче въ старини и очитѣ не ме държатъ, а въ бждще още повече ще стана негоденъ за работа.“ Моли Народното събрание, като има прѣдъ видъ неговитѣ заслуги, а именно: билъ е членъ на първия революционенъ комитетъ въ Пловдивъ, съставенъ прѣзъ 1864 г. отъ Петра С. Танановъ, родомъ отъ гр. Дрѣново, носящъ псевдонима Недко Тютюнджията. Заедно съ Василя Левски и послѣ съ Атанаса Узуновъ работилъ по уреждането на частнитѣ революционни комитети, вслѣдствие на което прѣзъ 1873 г. е билъ осжденъ отъ турскитѣ власти и изпратенъ на вѣчно заточение въ Диаръ-Бекиръ, Мала-Азия. Работилъ е по съединението прѣзъ 1885 г., билъ е членъ на врѣменното правителство слѣдъ съединението до пристигането на Князъ Александра Батембергъ въ Пловдивъ и послѣ прѣдсѣдатель на реквизиционната комисия въ Пловдивъ; билъ е гимназиаленъ учитель, окржженъ съвѣтникъ, помощникъ кметъ въ Пловдивъ и пр.

Комисията намира, че дѣйствително, прѣдъ видъ на заслугитѣ, които той има, и освѣнъ това, че е и доста старъ, та не може вече да работи, добрѣ е да му се опрѣдѣли 200 л. мѣсечна пенсия. Това е рѣшението на комисията и азъ ви моля да го приемете.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема рѣшението на комисията да си вдигне ржката (Болшинство) Прието.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Прошение отъ Мита Ангелакевъ, отъ гр. Враца.

Г-да народни прѣдставители! Повечето отъ васъ знаятъ покойната баба Йота, въ Враца, въ кжщата на която сж ставали всички работи за освобождението. Мито Ангелакевъ бѣше доскоро човѣкъ съ добро положение и затова не е искалъ пенсия. Едва прѣди двѣ години той моли да отпуснемъ пенсия на майка му и ние опрѣдѣлихме пенсия, но тя се помина. Сега се обръща къмъ Народното събрание и моли за неговитѣ заслуги и за тия на майка му да му се отпусне една пенсия.

Комисията намѣри за добрѣ да му отпуснемъ 60 л. мѣсечна пенсия. Това е рѣшението на комисията и азъ ви моля да го приемете.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема рѣшението на комисията да си вдигне ржката (Болшинство) Прието.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Прошение отъ Сава Енчевъ, отъ гр. Плоещъ, родомъ отъ Копривщица, а баща му се прѣселилъ въ Ромжния, вземалъ е участие и той и баща му въ освободителната война и, откакъ се върналъ въ България, занимавалъ се съ работа, вслѣдствие на което нѣмалъ нужда отъ никаква помощь; послѣ го постигнала падуща болесть и станалъ неспособенъ за работа, поради което не може да прѣживѣва и моли Събранието да му опрѣдѣли една помощь.

Комисията намира за нужно да му опрѣдѣли 30 л. пенсия и азъ моля Събранието да одобри това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема рѣшението на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Приема се.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Прошение отъ Георги Ненковъ, житель на гр. Орѣхово. Прѣдставилъ документи, отъ които се вижда, че е взелъ участие въ руско-турската война, заедно съ ромжнитѣ; прѣдставилъ и ромжнски свидѣтелства прѣдъ нашето Вънкашно министерство, които сж прѣведени по надлеженъ редъ, отъ които се вижда, че е вземалъ участие въ освободителното дѣло; прѣдставилъ е свидѣтелство за материалното си положение, отъ което се вижда, че не се е обръщалъ досега за нищо и е ималъ занятие, но сега на старини иска да му се отпусне поне една малка помощь.

Комисията е намѣрила за нужно да му се отпуснатъ 30 л. пенсия. Това е рѣшението на комисията и азъ моля да го приемете.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема рѣшението на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Приема се.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Прошение отъ Петра К. Гешанова, отъ гр. Панагюрище. Подава заявление, въ което описва заслугитѣ на съпруга си, прилага свидѣтелство за материалното положение, отъ което се вижда, че нѣма съ какво да живѣе.

Комисията е на мнѣние да й се отпусне 20 л. пенсия. Азъ моля Събранието да приеме това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема рѣшението на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Прието.

Докладчикъ Ю. Ионовъ: Прошение отъ Георги Ненковъ Маневъ, отъ гр. Панагюрище, моли да му се отпусне поборническа пенсия. Прилага документи, отъ които се вижда, че прѣзъ 1871, 1872 и 1876 г. е взелъ живо участие въ освободителното дѣло. При документитѣ е приложилъ свидѣтелство за бѣдность и свидѣтелство, подписано отъ всички другари, съ които е взелъ участие.

Комисията намира за нужно да му отпусне 40 л. пенсия и азъ моля Събранието да приеме това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема прѣдложението на комисията да си вдигне ржката. (Болшинство) Прието.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Молба отъ Найдена Дриновъ, отъ гр. Панагюрище. Прилага всички документи и указва кждѣ въ кои списания сж описани неговитѣ заслуги, като напр. отъ Захария Стояновъ; прилага свидѣтелство и за материалното си положение.

Комисията, като разгледа всичко това, намѣри за нужно да му опрѣдѣли 50 л. поборническа пенсия, и ви моля да приемете това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Г-нъ Бобековъ има думата.

И. Бобековъ: Г-да народни прдставители! Както виждате, минаха маса заявления за пенсии и нито единъ не намѣри за нужно да стане да възрази нѣщо противъ рѣшенията на комисията по отпущане на пенсии. Ще ме извините, че азъ счетохъ за нужно, по поводъ докладваното заявление на Панагюрския житель Найденъ Дриновъ, да кажа нѣколко думи за неговитѣ заслуги и като се иматъ заслугитѣ, да се види да-ли прошетарната комисия съотвѣтно съ заслугитѣ е опрѣдѣлила приличната пенсия.

Г-да народни прѣдставители! Азъ нѣма да ви повтарямъ заслугитѣ на гр. Панагюрище въ освободителното дѣло, но ще ви потвърдя, че въ Панагюрище не е дадена пенсия нито на единъ виденъ обществен дѣецъ, който е взелъ най-живо-най-дѣятелно участие въ народното движение — това, което даде въ резултатъ нашето освобождение. Тѣ взеха участие не само съ личностьта си, взеха участие заедно съ своето сѣмейство, заедно съ своята честь, заедно съ своето имущество и за резултатъ бѣше нашето освобождение. Това никой не може да го откаже. Възстания сж били навсѣкждѣ; въ Сѣверна-България е имало движение на незабравимия герой Христо Ботевъ; имало е чети на не по-малкия герой Хаджи Димитъръ, но никой нѣма да откаже, че каквито и заслуги да имаха тѣ въ нашето освободително дѣло, каквато и тълчокъ да даваха за събуждането на българския народъ къмъ освобождение, въ края на крайщата, за да добиемъ това освобождение, трѣбваше едно възстание като въ градоветѣ Панагюрище, Батакъ, Перущица, които дадоха всичко, каквото имаха за освобождението на България. И кой ще ми каже, моля ви се, отъ тѣзи заявления, които сж прочетени, колко заявления чухме отъ Батакъ, отъ Брацигово, отъ Панагюрище? Ето накрая се чете едно заявление и знаете отъ кого е, знаете кой е този Дриновъ? Дриновъ е първиятъ човѣкъ, който е организиралъ всички комитети въ Панагюрище; покойния Левски той го е крилъ, придружавалъ, запознавалъ съ всички дѣйци, които бѣха послѣ посветени въ освободителното движение; Бенковски, за да влѣзе въ Панагюрище, трѣбваше да се отправи къмъ Найдена Дриновъ и е влѣзълъ въ неговата кжща; нему е челъ писмото си, нему е откривалъ своитѣ замисли, донесени отъ Букурещъ, и слѣдъ това Найденъ Дриновъ е прикривалъ всѣки единъ, който е взелъ каквото и да е участие въ възстанието.

Друго. Покойниятъ Захарий Стояновъ, за да избѣгне отъ Старозагорското възстание, никждѣ не намѣри подслонъ освѣнъ у сжщия Дриновъ, въ хана на когото стоеше въ качеството на слуга до деня на възстанието. Той го е запознalъ съ Бенковски, за да го опише послѣ тъй, както го е описалъ. Най сетнѣ г. Найденъ Дриновъ е билъ членъ отъ начало и до край въ комитета, билъ е членъ въ военния сѣвѣтъ и, като организаторъ и като виденъ човѣкъ въ Панагюрище, той е могълъ да заобиколи себе си съ най-прѣданитѣ, съ най-имотнитѣ, съ най-влиятелнитѣ хора и да ги посвети въ това дѣло, за да могатъ да организирать възстанието както трѣбва и да се притекатъ на помощь на дѣлото материално съ своитѣ срѣдства. Найденъ Дриновъ е заложилъ всичкото свое имущество за това възстание и сега, когато на старини той се осмѣлява да поиска една помощь отъ страната, за освобождението на която толкова е работилъ, нему се опрѣдѣля отъ 50 л. една пенсия! Азъ, г-да народни прѣдставители, за честьта на единствения живъ отъ дванадесетьтѣ апостоли, за честьта на единствения живъ членъ отъ дванадесетьтѣ членове на комитета, които създадоха възстанието, моля Народното събрание и за честьта на това Събрание, което отпусна толкова много заслужени пенсии на обществени дѣйци, да не се съгласява да отпусне една такава нищожна пенсия, не нищожна, но една пенсия, която почти никакъ несъотвѣтствува, не хармонира съ нищо на досега извършеното отъ сегашното Нар. събрание по опрѣдѣляне заслугитѣ на общественитѣ дѣйци. По-добрѣ е, за честьта на тоя обществен дѣецъ и да не бжде единъ ударъ за неговитѣ заслуги — защото тия 12 души сж били първитѣ обществени дѣйци и той е единственият, който се е отнесълъ до Народното събрание да иска помощь и възнаграждение за неговитѣ заслуги, а заслугитѣ му се оцѣняватъ на 50 л. — по-добрѣ е да не му се дава нищо.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Има думата г. Вълко Нейчовъ.

В. Нейчовъ: Не обичамъ да вземамъ думата по прѣдметъ на пенсии, но понеже моятъ другарь отъ Панагюрище, г. Бобековъ, взе думата по иска за пенсия на нашия панагюрецъ, г. Найденъ Дриновъ, намѣрихъ за нужно да кажа нѣщо и азъ.

Да, че Панагюрище е заслужило на дѣлото за освобождението, това не може да се оспорва. Претенции могатъ да се повдигатъ отъ всѣка страна и бѫдещето, може би, ще разкрие завѣсата на всичката тайна, която е покривала организацията на възстанието, и тогава ще се отдаде всѣкиму това, което е заслужилъ. Най-скромнитѣ, ония, които, може би, сж били душата на движението, най-много се криятъ, както теменугитѣ, които най-много благоухаятъ, се криятъ въ храститѣ и не смѣятъ да се обадятъ. Г-да! Това, което каза г. Бобековъ, по отношение на нашия приятель Найденъ Дриновъ, не ща да го оспорвамъ. Впрочемъ и малко съмъ въ състояние да го оспорвамъ, защото въ минутата, когато е било възстанието, не съмъ ималъ щастието да се намѣря въ жарьта, дѣто народниятъ духъ е билъ пламналъ за дѣлото на освобождението. Нема моята покойна майка не е посила на гръбъ и съ кьорави очи тѣсто отъ ръжено брашно подъ пищенето на гюлетата на вашата на Спасовъ-день, за да охрани дѣцата и женитѣ на Лисецъ? И тя го е правила. Това го казахъ, защото г. Бобековъ иска да отдаде всичкитѣ заслуги на възстанието само и изключително на личности.

Г-да! Опрѣдѣлянето на цифрата 50 л. ми се вижда малко достойно за такъвъ дѣецъ по движението на възстанието. Г-нъ Бобековъ получава 95 л. мѣсечна пенсия като опълченецъ, макаръ че г. Бобековъ въ него врѣме е билъ, казватъ, на 16 години и подиръ разтурянето на опълчението и на Панагюрище по-рано той билъ дошълъ съ пръть и заграбилъ стадото говеда нѣкѫдѣ на нѣкои нещастни българи. (Смѣхъ.) Нека съмъ ясенъ. Тукъ ние развръзваме кесията на нашитѣ нещастни данъкоплатци да даваме пенсии за сторени заслуги къмъ отечеството. Азъ моля, прочее, за достолѣпието на това Събрание, което справедливо даде нѣкѫдѣ заслужени пенсии, въ цифри достатъчни да задоволятъ исцитѣ — защото народнитѣ пенсии, дадени отъ Събранието, не се даватъ за да поддържатъ искачитѣ въ всичкитѣ условия на достолѣпие и задоволства, както тѣ искатъ; това е народна помощь, за да могатъ хората да се подкрѣпятъ съ държавни срѣдства за сѫществуване — азъ ходатайствувамъ, не изключително зарадъ думитѣ, които каза г. Бобековъ, че г. Найденъ Дриновъ е единственіятъ панагюрецъ, който е заслужилъ въ движението за освобождението, но азъ ходатайствувамъ като единъ старъ човѣкъ, като познайникъ на Найдена Дриновъ, че наистина е единъ отъ ония дѣйци, които сж заслужили не само съ личностьта си, съ живота си, съ имота си, които сж имали извѣстно влияние твърдѣ дѣйствително, ефикасно въ ума на всички околни, за да приготвятъ минутата на възстанието, както се и произведе, ходатайствувамъ, казвамъ, да се покачи пенсията на Найдена Дриновъ, ако не въ по-голѣмъ размѣръ, поне въ границитѣ, въ размѣра на пенсията на г. Бобекова — 100 л. мѣсечно. Азъ съмъ билъ скроменъ адвокатъ и на куцъ кракъ съмъ ходилъ въ Пловдивския апелативенъ сѫдъ да ходатайствувамъ да отпуснатъ и на г. Бобекова пенсия, защото пенсионното отдѣление му е отказало. Ходатайствувамъ, прочее, да се отпусне на г. Дринова 100 л. мѣсечна пенсия, на условие, че бѫдещето е пакъ наше, че ако сегашното Събрание не се мисли за достатъчно освѣтлено да отпусне една пенсия отъ 200 л., покрайнѣй-мѣрѣ сега да отпусне 100 л., докогато г. Дриновъ дойде да даде по-добри освѣтления на Събранието, за да му отпусне по-голѣма пенсия. Азъ ходатайствувамъ прѣдъ почитаемитѣ министри, които благоволяватъ да ме слушатъ съ снизхождение, да отпуснатъ на г. Дринова засега една пенсия отъ 100 л; ходатайствувамъ сѫщо прѣдъ почитаемия докладчикъ на комисията да приеме отпускането на тази сума.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Г-нъ министъръ-прѣдсѣдателтъ има думата.

Министъръ-прѣдсѣдатель Д. Петковъ: Г-да народни прѣдставители! Много е тежко, когато се говори за личности и за пенсии тукъ въ Народното събрание; много е тежко и положението на комисията. Тя е принудена да разглежда и рѣшава съ хиляди прошения: едни отъ тѣхъ внася на разглеждане тукъ, а други и повечето отправя въ пенсионния съвѣтъ; защото нѣкои подлежатъ на удовлетворение отъ закона за пенсиитѣ, други отъ закона за опълченцитѣ; обаче има и такива, които не могатъ да подлежатъ къмъ тѣзи закони; тѣхъ комисията трѣбва да внася тукъ за рѣшение. Тукъ се внасятъ едва-ли 50—60 прошения, когато въ Народното събрание има постжпили съ хиляди.

Нѣмаше нужда г. Нейчовъ да отправя обиди къмъ г. Бобекова — макаръ че Бобековъ не ми е партизанинъ — . . .

И. Бобековъ: Дертлия е.

Министъръ-прѣдсѣдатель Д. Петковъ: . . . но мога да кажа, че ако захванемъ да издирваме заслугитѣ на всѣкиго, азъ познавамъ историята на тѣхната фамилия — той имаше единъ братъ другарь на Стамболова и зная, че тази фамилия е твърдѣ много заслужила въ тия движения. Така щото, нѣма защо да отказваме на хората, които сж заслужили правото и да ги упрѣкаваме.

Азъ сега видѣхъ, че къмъ прошението има нѣколко свидѣтелства, отъ които се вижда, че той е единъ отъ многозаслужилитѣ хора прѣзъ врѣме

на движенията, прѣди освобождението; има свидѣтелства отъ нѣкой си Д. Т. Страшимировъ, който описва историята на българитѣ въ този периодъ и е изтъкналъ твърдѣ хубаво неговитѣ заслуги. Освѣнъ това той е вече човѣкъ на около 65 години и мисля, че Народното събрание, като признае неговитѣ заслуги, ще му опрѣдѣли и пенсията. Като казвамъ заслуги не отричамъ заслугитѣ и на другитѣ хора; . . .

И. Вобековъ: И азъ не отричамъ.

Министъръ-прѣдсѣдатель Д. Петковъ: . . . но вие знаете, че когато се сѫди за извѣстни движения и възстания, не може да се даде на всички пенсии и не може да се турятъ всички на еднакво равнище. Има хора, които по положението си и по онова влияние, което сѫ имали, сѫ били малко напрѣдъ; тѣ се по-отбиратъ и имъ се отдава нѣщо повече отъ другитѣ. Вие знаете, че всички се хвалимъ, че сме политически дѣйци, но на колцина сме дали по 500 л. пенсия? Само на нѣколко души, а на други или не даваме нищо, или даваме твърдѣ малко. Има политически мѫже, които сѫ заслужили, на които оцѣняваме заслугитѣ, даваме имъ прилична пенсия. Така и въ този случай се прави. Азъ ще моля Народното събрание да опрѣдѣли тази пенсия да бѫде 125 л., както сме дали такава и на много други хора отъ неговата категория. Ще моля, безъ по-нататъшни разправии, да се вотира.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема, щото на Найдена Дриновъ пенсията да бѫде 125 л. мѣсечно, да си вдигне рѫката. (Болшинство) Прието.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Заявление отъ Ангела Христовъ Бузуковъ, отъ с. Дибсизъ-Гйолъ, Борисовградска околия. Бузуковъ описва своитѣ заслуги по взимането му участие въ освободителната война отъ 1870 до 1878 г. Прилага документи, между които и единъ доста добъръ документъ за неговото участие въ освободителното движение отъ бившия игуменъ на Араповския мънастирь, днешният Сливенски митрополитъ Гервасий.

Комисията, като взе прѣдъ видъ, че той е самъ човѣкъ и ще може да помине съ 20 л., рѣши да му се отпусне 20 л. мѣсечна пенсия, и азъ моля да приемете това рѣшение на комисията.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема това рѣшение на комисията да си вдигне рѫката. (Болшинство) Прието.

Докладчикъ Ю. Йоновъ: Заявление отъ Манча Ив. Маневъ, отъ гр. Пловдивъ, съ което моли да му се увеличи пенсията съ 20—30 л.

Комисията намѣри за добрѣ да се увеличи пенсията му съ 25 л., така щото цѣлата му пенсия да стане 100 л. мѣсечно. Натоваренъ съмъ да ви докладвамъ това рѣшение и азъ ви моля да го приемете.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема това рѣшение на комисията да си вдигне рѫката. (Болшинство) Прието.

Г-нъ министъръ-прѣдсѣдателтъ има думата.

Министъръ-прѣдсѣдатель Д. Петковъ: Г-да народни прѣдставители! Има да направя едно прѣдложение. Извѣстниятъ г. Фонъ-Махъ, бившъ офицеръ, имаше една пенсия отъ 3.000 л. годишно още отъ Стамболово врѣме; обаче едно Народно събрание прѣзъ 1895—96 г. е отнело тази пенсия, при всичко че, съгласно тогавашния законъ, той е изслужилъ 15 години въ българската армия и е взелъ участие въ войната. Не зная какви сѫ били съображенията на Народното събрание, дѣто е отнело пенсията му, както и на другъ единъ офицеръ — на Фонъ-Добнера — и не ща да ги издирвамъ. На Фонъ-Добнера е била слѣдъ туй възстановена пенсията, а на Фонъ-Маха не е била възстановена и досега. Като намѣрвамъ за крайно несправедливо да се лишава този човѣкъ отъ припадащата му се пенсия, азъ моля народното прѣдставителство да рѣши да му се възстанови пенсията, която е получавалъ прѣзъ 1896 г. — 3.000 л. годишно.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Който приема да се възстанови пенсията на Фонъ-Маха отъ 3.000 л. годишно да си вдигне рѫката. (Болшинство) Прието.

Г-нъ Вълко Нейчовъ има думата.

В. Нейчовъ: Г-да! Народното прѣдставителство е заловено съ една молба отъ страната на една хубава община, Айваджикъ, въ Панагюрска околия, съ молба да се прѣдаде на тая община отъ държавата една гора. Сега това само споменахъ, за да оправдая стоенето отъ стола да казвамъ.

Знаемъ, г-да, какъ сѫ владѣни общинскитѣ гори въ нашата страна подъ турското владичество. Тогава хората сѫ владѣли, защото нѣмаше този строгъ надзоръ надъ горитѣ, създаденъ отъ закона за горитѣ, както го има днесъ и трѣбва да го има. Та безъ документи — нѣкѫдѣ е имало документи, а другадѣ е пѣмало — владѣнието на гората отъ казаната община е било ab antiquo. Сега, въ новитѣ врѣмена въ нашето християнско българско управление, чиновницитѣ, като не сѫ констатирали присѫтствието на такива документи, сѫ турили рѫка на гората, макаръ Народното събрание да е рѣшило, щото всички такива гори, по тоя начинъ завладени отъ държавата чрѣзъ нейнитѣ чиновници, да бѫдатъ повърнати на общинитѣ и на частнитѣ лица, подъ условие държавата да се отнесе до компетентнитѣ сѫдилища и да установи своето право, и ако има право да бѫде сайбия, нека бѫде сайбия.

Както и да е, жителитѣ на общината Айваджикъ сѫ помислили да не създаватъ мѫчнотии на държавата, защото могатъ да повдигнатъ и другитѣ околни общини претенции за сѫщата кория, та молятъ да имъ се продаде, защото кокошкитѣ,

гъскитѣ, мисиркитѣ и овцетѣ имъ сж всички въ тази гора и нѣма кждѣ да шавнатъ на друго мѣсто; и водопоятъ е въ тази гора. Сега, г-да, знаемъ съ какво усърдие outré — да кажа на френски — вънъ отъ всѣка граница, пждаритѣ на държавата изпълняваха своята длъжность, като всѣки день, и дѣто има мѣсто и дѣто нѣма мѣсто, съставятъ актове на нарушителитѣ на закона за горитѣ. И горскитѣ пждари въ такива маломѣрни гори не може да оправдаятъ своето присжтствие тамъ и заплатата, която получаватъ, ако не съставяха такива актове, защото тѣ нѣматъ друга работа, освѣнъ цѣлъ день въ кръчмитѣ да пиятъ и да имъ се червясватъ очитѣ отъ спане. Почтениятъ Министъръ на търговията и земледѣлието, г. Генадиевъ, знае тѣзи обстоятелства и той въ своето държавническо усмотрѣние намира, че има мѣсто да се отстжпи на общината Айваджикъ правото на паша и водопой и употрѣблението въобще на корията, съ изключение ползуването отъ сѣчението на гората. И съображението, което е диктувало на почтения Министъръ на търговията и земледѣлието този начинъ на гледане на нѣщата, е, че има на другия край на гората и други общини, които би могли зарань, ако се отстжпи гората на общината Айваджикъ безплатно, да повдигнатъ такива претенции. Затова падамъ се, че г. министърътъ — не съмъ челъ неговото мнѣние въ негова по-високъ мозъкъ (Смѣхъ.), но прѣдполагамъ — ще удовлетвори законнитѣ искания на Айваджичани, да си служатъ съ трѣвата и гората на корията, като държавата си запазва правото да не позволява изтрѣблението на гората. Сега, да-ли ще изтрѣбватъ гората, азъ съмъ противенъ на тоя начинъ на гледане, защото ако корията въ разстояние на вѣкове е очувана, то е защото Айваджичани сж я чували безъ никакъвъ законъ и никакви държавни пждари. Но, понеже законътъ за горитѣ е на мегданъ, почтениятъ Министъръ на търговията и земледѣлието си дава отчетъ за важностьта на този прѣдметъ въ границитѣ на неговитѣ държавнически атрибуции, и мисля, че ще стане сега отъ стола си съ краснорѣчието, което го отличава, да прѣдложи сжщо удовлетворението на законнитѣ желания на Айваджичани. Отъ друга страна, когато се констатира изключителната потрѣба за Айваджичани отъ държавната гора, да бжде отстжпена тѣмъ повече, отколкото на всѣка друга община, защото, ако другитѣ общини не сж повдигнали претенции, то е, защото сж задоволени отъ други широки гори, та нѣматъ нужда отъ нея.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Г-нъ Министърътъ на търговията и земледѣлието има думата.

Министъръ Д-ръ Н. Генадиевъ: Жителитѣ на с. Айваджикъ искатъ да имъ се продаде една гора, която се намира въ мѣстноститѣ „Лондженица“ и „Аланъ-кжръ“. Тя е гора отъ 1.200 декара, 15-годишна, джбова, намира се между три общини и служи на нуждитѣ на тритѣ общини. Затуй не може да се продаде само на едно село, а трѣбва да остане държавна, но жителитѣ на с. Айваджикъ ще се ползуватъ съ безплатна паша и водопой.

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Г-нъ министъръ-прѣдсѣдателътъ има думата.

Министъръ-прѣдсѣдатель Д. Петковъ: Г-да народни прѣдставители! Най-напрѣдъ съобщавамъ на Народното събрание, че всички закони и рѣшения, които сж вотирани въ Народното събрание, сж утвърдени отъ Държавния глава.

Сега получихъ отъ Негово Царско Височество слѣдующето писмо: (Чете)

„До Прѣдсѣдателя на Министерския съвѣтъ, Министъръ на вжтрѣшнитѣ работи Д. Петковъ.

Особено доволенъ отъ усърдната и разумна законодателна дѣятелность на народнитѣ прѣдставители прѣзъ настоящата сесия, Азъ Ви моля да имъ изкажете Моята сърдечна благодарность за тѣхната рѣшителность да затвърдятъ, посрѣдствомъ полезни за Отечеството мѣроприятия, спокойствието и правилното развитие на държавнитѣ и обществени фактори.

На основание чл. 130 отъ конституцията, възлагамъ Ви да закриете отъ Мое име четвъртата редовна сесия на тринадесетото обикновено Народно събрание.

Издадено въ София на 31 януарий 1907 г.

Фердинандъ.“

(Продължителни ржкоплѣскания отъ дѣсницата)

На основание на това пълномощие отъ Княза, обявявамъ четвъртата редовна сесия на тринадесетото обикновено Народно събрание за закрита. (Продължителни ржкоплѣскания)

Прѣдсѣдателствующъ Д. Петковъ: Засѣданието се вдига.

(Вдигнато на 11 ч. и 10 м. прѣди пладне)

Прѣдсѣдатель: **Д-ръ П. Гудевъ.**

Подпрѣдсѣдатели: **Д. Петковъ.** **И. Халачовъ.**

Секретарь: **Д-ръ И. Момчиловъ.**

Началникъ на Стенографското бюро: **Т. Гължбовъ.**